

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

Titkári jelentés.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek Budapesten 1908. évi december hó 13-án tartott közgyűlésén előadta: *Bund Károly* egyesületi titkár.

Tisztelt közgyűlés!

Teljes másfél év telt el egyesületünk legutóbbi közgyűlése óta. E hosszú időtartamnak megfelelően a következőkben egyesületi életünknek sokféle és változatos megnyilvánulásairól lesz alkalmam beszámolni, amelyekből a t. közgyűlés meggyőződhetik, hogy az igazgató-választmány a lefolyt idő alatt minden alkalmat megragadott, amelynél a magyar erdőgazdaság érdekei megóvandók vagy előbbre viendők voltak.

Régebbi kezdeményezésekkel kapcsolatos ügyek közül a kereskedelemügyi miniszter felszólítására még a múlt év nyarán foglalkoztunk a mérnöki cím- és gyakorlat rendtartásáról szóló törvénytervezettel, szigoruan ragaszkodva az erre vonatkozólag még 1900-ban hozott határozatokhoz.

Az egész kérdés azonban azóta ismét lekerült a napirendről s a régóta vajudó ügy végleges megoldásáról ma sem számolhatok be.

Ugyancsak a kereskedelemügyi miniszter felhívására alkalmunk volt foglalkozni az alsóbbrendű vasutakról szóló törvénytervezettel, amely ugy a közforgalmu vasuthálózatunk folytatólagos kiépítésére gyakorlandó kedvező hatásával, mint a sajáthasználatau erdei vasutak engedélyezési eljárásának egyszerűsítése és szabályozása által nem kicsinylendő erdőgazdasági jelentőséggel bír. Egyesületünk az erdei vasutak ügyében tudvalevően 1901 ben fordult terjedelmes, a kérdést minden oldalról megvilágító emlékiratban az akkori kormányhoz. Különös megelegedésünkre szolgálhat, hogy a folyó évben közrebocsájtott törvénytervezet minden lényeges pontjában teljesen megfelel egyesületünk annak idején kifejtett kívánságainak. Az igazgató-választmány ezt tehát köszönettel vette tudomásul, mindössze azt kérvén még a kereskedelemügyi miniszter urtól, hogy az erdei vasutak részére az 1907. évi III. t.-cz. 8. §-ában mező- és erdőgazdasági területekre biztosított kisajátítási jogot belsőségekre is kiterjesztendőnek tartja, mert előfordul, hogy szűk völgyek alján elterülő belsőségek lehetetlenné teszik a vasut építését.

Hasonló sikert értünk el a erdei vasutak szabványaira vonatkozólag tett felterjesztésünkkel, amelyről már multkori jelentésemben is megemlékeztem. A kereskedelemügyi miniszter ur ugyanis az 1906. évben kiadott rendeletét, amelyre felszólalásunk vonatkozott, megfelelően módosította, illetőleg magyarázta.

Élénk figyelemmel kísérte az igazgató-választmány a gazdasági érdekképviselő létesítését célzó gazdatársadalmi mozgalmakat, amelyek folyamányaként napvilágot látott Bernát István és Rubinek Gyula törvénytervezete a mezőgazdasági kamarákról, amelyek bizonyos hiányos, semmi esetre sem kielégítő módon az erdőgazdaság érdekeit is hivatva volnának képviselni. Érdemlegesen e kérdéssel azonban mindeddig nem foglalkozhatott az igazgató-választmány, amennyiben célszerűnek mutatkozott a gazdatársadalom megállapodásait bevárni, hogy ismerjük azokat az általános kereteket, amelyekbe bele kellene illeszkedni, ha ugyan ez az erdőgazdaság szempontjából szükségesnek vagy okszerűnek mutatkoznék. Tudvalevően azonban maga a gazdatársadalom sem jutott eddig végleges megállapodásra e kérdésben, sőt a határozott meghasonlás jelei mutatkoznak kebelében. Így tehát mindeddig kitérhattünk, sőt taktikai okokból ki kellett térnünk e kérdés elől, amelynek az erdőgazdaságra hasznot hozó megoldása kétségtelenül igen nehéz.

Más tekintetben azonban éppen egyesületünk lépett fel kezdeményezőleg, még pedig bizonyos vonatkozással a földművelési kamarák kérdésére, az erdőgazdasági érdekképviselő ügyében, amidőn az igazgató-választmány Kaán Károly egyesületi tagnak indítványa alapján elhatározta, hogy a földművelésügyi miniszter urat országos *erdőgazdasági tanács* szervezésére felkéri, mely fontos erdőgazdasági kérdésekben véleményező és kezdeményező szereppel támogatná a kormánynak és egyesületünknek működését. Hazánkban általában véve kevés az érzék az erdőgazdaság és annak nemzetgazdasági hivatása iránt, amelyet kevesen ismernek, minek következtében minduntalan felmerülnek az erdőgazdaság érdekeit sértő és közgazdasági szempontból káros kívánságok, még pedig gyakran oly helyről is, ahol közgazdasági tudást és alapos megfontolást méltán fel lehetne tételezni. Gyakran befolyásos oldalról találkozunk oly törekvésekkel, amelyek csakis a

pillanatnyi magánérdekre vezethetők vissza és sokszor egyes vidékek erdőgazdaságának alapjait ássák alá, mint pl. a közelmúltban az erdélyrészi arányosításoknál és feltétlen erdőtalajjal bíró erdőbirtokoknak spekulatív célból való felaprózásánál tapasztaltuk. Ide sorolhatók az erdők korlátlan legeltetésére és talajuk feltörésére irányuló törekvések, amelyek legutóbb a nagyváradi gazdagülés alkalmából hangzottak fel és a Székelyföldön is mindennapiak.

Egyfelől az erdőgazdaság legfelsőbb fokú érdekképviselője céljából, másfelől közgazdasági tényezőink összhangzó együttműködését előmozdítandó, üdvösnek tartanók oly országos erdőgazdasági tanács létesítését, amelyben az erdőbirtokosok, az erdészeti szakértők és egyes rokon érdekelt szakmák foglalnának helyet és amelynek hivatása volna:

1. véleménynyilvánítás a kormány felhívására, erdőgazdasági kérdésekben;

2. törvénytervezetek elbírálása az ország erdőgazdasági érdekeinek nézőpontjából;

3. a kormány figyelmének felhívása országos, vagy egyes vidékeket érintő nagyobb jelentőségű erdőgazdasági kérdésekre; végül

4. amennyiben a gazdasági kamarák nem kizárólag a mezőgazdaság, hanem egyúttal az erdőgazdaság érdekképviselőit is kiterjedőleg szervezhetnének, úgy az országos erdőgazdasági tanács volna hivatott *erdőgazdasági kérdésekre nézve*, mint a mező- és erdőgazdasági kamarák központi szerve működni.

Ezügybentettfelterjesztésünk válaszában mindeddig nem részesült.

Visszatérve a régebbi ügyekre, tisztelettel jelentem, hogy az igazgató-választmány megfelelt az 1906. évi közgyűlés azon megbízásának, hogy Biró Zoltán tagtársunknak akkor benyújtott két rendbeli indítványát tárgyalja és eljárása eredményéről a f. évi közgyűlésnek jelentést tegyen.

Biró Zoltán egyik indítványa hazánk jelenlegi erdészeti viszonyait tárgyaló erdészeti mű kiadását célozza, amelyet az indítványozó sokak által írt egyes monografiákból kívánt időnk folyamán összeállítani. Az igazgató-választmány elvben elfogadta az indítványt, amennyiben vonzó leirással, a kellő képekkel és statisztikai térképekkel és táblázatokkal felszerelve ez a mű, amely esetleg diszesebb kiadásban is megjelenhetnék, az erdészre, köz-

gazdára, tudósra és a természetet és erdőt kedvelő nem szakemberre nézve egyaránt értékes lehet. Ellenben a kivített egységesebbnek kívánja, de erre, s általában a részletkérdésekre nézve csak akkor fog határozni, amikor a most függőben lévő irodalmi termékek megjelenése után, körülbelül 1911-ben, a leíró mű kiadásának körülményei úgy a szellemi rész, mint az anyagiak tekintetében jobban lesznek megítélhetők.

T. tagtársunk másik indítványában az erdészeti kísérleti ügyet a gyakorlati erdőgazdák bevonásával szélesebb alapokra kívánja helyezni és tisztán gyakorlati irányba terelni s e tekintetben egyesületünknek is oly szerepet szán, amelynek elvállalása az erre fordítható anyagi eszközök és jelenlegi személyzete mellett teljesen lehetetlen.

Az igazgató-választmány tehát ezt az indítványt ebben az alakban elfogadhatónak nem találta, hanem a maga részéről kutatván erdészeti kísérletügyünk hiányait, annak fejlesztésére nézve javaslatokkal lépett a földmivelésügyi kormány elé s nevezetesen a következő kívánságokat juttatta kifejezésre:

1. A kísérleti állomások költségvetésének kiemelése az országos erdei alap kiadásainak keretéből az általános költségvetésbe, mivel az alap előirányzatának szűk és nem fejlődőképes korlátai a kísérletügy kifejlődésének idővel akadálya lesz. Ez természetesen nem zárna ki azt, hogy az erdei alap terhére ne volna az erdészeti kísérletügy támogatható.

2. A központi erdészeti kísérleti állomás személyzetének szaporítása oly értelemben, hogy a vezetőn kívül az erdészeti kísérleti ügy minden egyes ágának művelésére külön-külön szakember alkalmaztatnék, akik a reájuk bízott ágazatot intenzíve és specializálva művelnék. Így a gyakorlati erdőgazdákkal való érintkezés is sűrűbb lehetne.

3. Az Erdészeti Kísérletek a könyvkereskedelemnek nem lévén átadva, megszerzése ma körülményes. Szükségesnek tartanók tehát, hogy az eddig kiadott ingyen-példányokon kívül ez a folyóirat előfizetés útján is meg legyen szerezhető.

Tisztelettel kérem, hogy az igazgató-választmánynak Biró Zoltán tagtársunk indítványaira vonatkozó ezen határozatait jóváhagyóan tudomásul venni méltóztassék.

Ezekben számolhattam be az egyesület régebbi tevékenységével kapcsolatos ügyekkel s már most áttérek a múlt évi közgyűlés óta felmerült új ügyek tárgyalására, amelyek közül különben az országos erdőgazdasági tanács szervezésére vonatkozó kezdeményezésről egy régebbi függő kérdéssel kapcsolatosan előbb már megemlékeztem.

Az egyesületi életnek a legutóbbi közgyűlés óta legkimagaslóbb mozzanata az *adóreform* ügyében való állásfoglalásunk volt. A kormány tudvalevően minden előzetes nyilvános tárgyalás, sőt a nyilvánosságnak előzetes tájékoztatása nélkül egyenes adóink egész rendszerére kiterjedő, mélyreható reformjavaslatokkal lépett a törvényhozás elé. Egyesületünk sietett azokat beszerezni és az erdőgazdaság érdekei szempontjából átvizsgálni, hogy még idejekorán emelhesse fel szavát, ha jogos kívánások merülhetnének fel. S tényleg, a javaslatok eredeti szövege számos megjegyzésre adott alkalmat, részben általános tekintetben, részben a részletekre vonatkozólag.

Nem lehet célom a t. közgyűlés előtt a kormány javaslatait ismertetni, hiszen ezek, amennyiben reánk fontossággal bírtak, az egyesület közlönyében elég kimerítő méltatásban részesültek. Arra szoritkozom tehát, hogy egyesületünknek velők szemben elfoglalt álláspontját ismertessem röviden.

Állásfoglalásunknál abból indultunk ki, hogy a modern adórendszerek személyi adónemeinek meghonosítása hazánknak is kívánatos s mellettük az elavult hozadéki adók, nevezetesen pedig a földadó, ha államháztartási szempontokból ma még nem is nélkülözhetők, mégis csak mint a személyi adók oly kiegészítő részei tekintendők, amelyek idővel inkább beszüntetendők, sem hogy további kifejlesztésük az adóreform célja lehetne.

Kérelmeink ennek következtében az adórendszer modern értelemben való kifejlesztésére vonatkozó azon javaslatoknál, melyek az erdőgazdaságot közelebbről érintik (jövedelemadó, ált. kereseti adó), főleg csak a részletekre vonatkoztak, amennyiben ezek nem mindenben számolnak az erdőgazdaság természetével és jogosan támasztható igényeivel; a földadónál pedig lényegileg odairányulnak, hogy az abból az erdőbirtokra háruló teher a jövőben legalább is ne emelkedjék és ezen a téren is érvényre jussa-

nak azok a különleges szempontok, amelyek az erdőgazdaság belső természetéből és azon fontos közgazdasági érdekekből folynak, melyek erdőgazdaságunkhoz fűződnek.

Részletes kívánságaink ezek alapján a következők voltak:

Szükségesnek tartottuk:

1. Hogy a földadónak eddigi kontingense (52 millió korona) továbbra is fenntartassék;

2. hogy a kataszter revíziója lényegileg a miveltési ágakban történt változások kötelező felvételére és tiszta jövedelmük megállapítására szorítkozzék s hogy az erdők kataszteri tiszta jövedelménél mutatkozó esetleges aránytalanságok megszüntetését célzó kiigazítás az erdők eddigi, kereken 20 millió korona kataszteri tiszta jövedelmének keretein belül foganatosíttassék; mindez olyképpen, hogy az újbóli osztályba-sorozás az eddigi kataszteri tiszta jövedelmi fokozatok keretei között maradjon;

3. hogy a földadó-kontingensnek megfelelő földadó, tekintet nélkül a kiigazítási munkálatok állására, az egyenes adók reformjára vonatkozó többi törvényjavaslatokkal egyidejűleg lépjen életbe;

4. hogy a földtehermentesítési járulék csupán az e czímen felmerülő tényleges szükséglet mértékéig állapíttassék meg és szedessék be 1958-ig, amidőn önmagától megszűnik.

Szükségesnek tartottuk továbbá:

5. hogy úgy a vármegyei, mint az országos földadó-bizottságokba erdőbirtokosok és erdészeti szakértők is bevonassanak;

6. hogy oly erdőtalajon eszközölt irtások és vágásterületek, amelyek az erdőtörvény 4. és 5. §-ai értelmében záros határidőn belül beerdősítendők, tényleg azonban másnemű használat alatt állanak, átmeneti jellegű változásoknak tekintessenek és ebből kifolyólag mindazon esetekben, amidőn a kataszterben eddig erdőként nyilvántartott területek miveltési ágbeli változásának felvételéről van szó, a kir. erdőfelügyelőségek véleménye meghallgattassék; végül

7. hogy a véderdőknek és új erdőtelepitéseknek biztosított adókedvezmények fenntartásán kívül az erdőt érő elemi csapások esetén nyújtott adókedvezmény ne csupán tűzkár esetére vonatkozzék, hanem az erdő hozadékát csökkentő minden más elemi csapás esetén is legyen helye adóelengedésnek, nevezetesen kultu-

ráknak és fiatal erdőknek jégverés vagy szárazság által 10 holdat meghaladó területen történt tönkretétele vagy károsodása esetén, általában pedig bármely koru erdőnek szél- vagy hótörés, rovarkár vagy hógörgeteg általi károsodásánál, ha ezek által a faállomány egy-egy birtokot illetőleg legalább öt holdnyi területen, habár nem is összefüggően elpusztult vagy oly mértékben sérült meg, hogy több évi növedék kárba vész.

Az Országos Erdészeti Egyesület tekintettel azokra a kötelezettségekre és az egyéni érdek korlátozásaira, amelyeket az 1879. és 1898. évi erdőtörvényeink államgazdasági érdekből elrendelnek; szükségesnek tartja, hogy minden kormányhatóságilag jóváhagyott, rendszeres gazdasági üzemterv szerint kezelt erdőbirtok a hozzátartozó havasokkal együtt a földadónak legalább 30 százalékáig terjedő állami adókedvezményben részesüljön, kárpótlásul a mostanában a községi pótagók terén élvezett kedvezményért, amelyet a közszolgáltatások egyesített kezeléséről szóló törvényjavaslat 6. §-a eltöröl.

Amennyiben a kárpótlásként kért kedvezmény nem nyújtatnék, az O. E. E. a jelen állapot fenntartásához ragaszkodik.

A jövedelemadóról és az általános kereseti adóról szóló törvényjavaslatokra vonatkozólag szükséges, hogy

1. Ugy a jövedelemadónál, mint az általános kereseti adónál a pénzügyminiszter pótkivetési joga lényegesen korlátoztassék.

2. Az Országos Erdészeti Egyesület tekintettel arra, hogy a közepes nagyságu erdőbirtok van legnagyobb mértékben fakészletétől, mint a jövedelmes gazdálkodás egyik legfőbb előfeltételétől megfosztva és csak nagyobb beruházások útján hozható jobb karba, szükségesnek tartja, hogy a jövedelemadó kulcsa lassabban és egyenletesebben emelkedjék.

3. Szükségesnek tartja, hogy az új erdőtelepítésre fordított összeg, mint a nyers jövedelemből levonható tétel felsoroltassék.

4. Hogy továbbá a 12. §. 6. pontjában az erdészeti társulásokba fizetett járulékok figyelembe vétessenek, nemkülönben a nyers jövedelemből levonhatónak jeleztessek az elemi csapások következtében vagy az erdőfelügyeleti hatóságok meghagyásából (óvrendszabályként) a birtokos akarata ellen eszközölt fahasználatok utáni bevétel, mint a vagyon egy részének folyósítása.

5. Szükségesnek tartja továbbá az egyesület, hogy a javaslat 16. §-a az erdőgazdaság természetének és igényeinek megfelelően átszövegeztessék és a világosság kedvéért az erdőgazdaságra vonatkozó rendelkezések lehetőleg külön szakaszban foglaltassanak össze.

Mulhatlanul szükséges, hogy az új szövegezés során a 16. §-ban kimondassék, hogy abban az esetben, ha akár szünetelő üzem, akár az erdők fatermésének több évre előre való eladása esetén a birtok bevételei egyes években felhalmozódnak, a jövedelemadó ugyan az egész bevételnek megfelelő tiszta jövedelem után fizetendő, de csupán azon adókulcs szerint, amely az évi fatermésből eredő tiszta jövedelemnek megfelel.

6. Az Országos Erdészeti Egyesület szükségesnek tartja, hogy az erdőgazdasággal kapcsolatos és a birtokos saját termékeire szorító erdei és rakodói szénítés, dongakészítés és az erdőben készülő más faragott és hasított faválasztékok termelése, nemkülönben a közönséges metszett árut előállító fűrészüzem a kereseti adó alól kivonassék.

Ezekben foglaltuk össze az erdőbirtok és az erdőgazdaság összevágó érdekéből szükséges kívánásokat s azok teljesítése érdekében bőven megokolt felterjesztéssel fordultunk a törvényhozás mindkét házához, a pénzügyi és földművelésügyi miniszter urakhoz; elküldtük valamennyi főrendnek és országgyűlési képviselőnek.

Nincs ezidőszerint még tudomásunk arról, hogy jelenleg a képviselőház pénzügyi bizottságában előkészítő tárgyalás alatt álló törvényjavaslatokon a kormány maga mily módosításokat eszközölt és megjegyzéseink mennyiben vétettek figyelembe. Csupán annyi jutott eddig nyilvánosságra, hogy a kormány a földadó kontingentálásába, bár a földtehermentesítési járulék beolvasztásával, beleegyezett. Habár tehát akciónk sikeréről ezidőszerint még nem számolhatok be, az igazgató-választmány ez ügygyel mégis abban a tudatban lép a t. közgyűlés elé, hogy e fontos kérdésben a maga részéről mindent megtett, ami az adott viszonyok között lehetséges volt.

Egyik további ténykedése egyesületünknek az volt, hogy Kaán Károly t. tagtársunk indítványára megkereste a földművelés-

ügyi miniszter urat, hogy gondoskodjék, hogy őserdeinknek nagyon gyérülő maradványaiból egyes kiválóan szép részletek mindenkorra érintetlenül fenntartassanak, hogy ekként a kultúra, az emberi tevékenység által nagyon megváltozó erdőtenyészetünk egyes tipikus őseredeti példái a jövőre is megőriztessenek.

Felterjesztésünk válaszbán még nem részesült, úgy vélem azonban, hogy annak kedvező fogadtatására bizton számíthatunk.

Az egyesülethez évközben beérkezett indítványok közül meg kell említenem Nagy Károly m. k. erdőmester urnak indítványát a készülő bányatörvényjavaslat tárgyában, amelyet az igazgatóválasztmány tárgyalás végett bizottsághoz utasított.

Áttérve immár az egyesületi tevékenységnek arra a részére, amely a magyar erdőgazdaság fejlesztésében elsőrendű szerepet vivő *erdészeti személyzet* érdekeire vonatkozik, elsősorban fel kell említenem, hogy az állami erdőtisztikar létszámviszonyának más főiskolai végzettségű tisztikarokkal egyenértékű rendezése érdekében indított akcióját egyesületünk a földmivelésügyi miniszter urhoz intézett felterjesztéssel melegen pártolta és támogatta s így talán a maga részéről is hozzájárult némileg ahhoz a kilátásban lévő sikerhez, amely ha bekövetkezik, végre ledőlnek azok az elválasztó falak, amelyek eddig az állami erdőtisztiket más állami tisztikaroktól hátrányosan különválasztották.

Borsod, Gömör, Heves vármegyék erdészeti egyesületének kezdeményezésére egyesületünk is tett lépéseket annak az erdőgazdaság és a tiszti személyzet szempontjából egyaránt felettel káros állapotnak megszüntetésére, hogy a városi szolgálatban álló erdőtisztikarok sok helyen nem alkalmazhatók életfogytiglan, hanem 6 évről 6 évre választás alá kerülnek.

De reáterelődött egyesületünk figyelme az altiszti és erdőőri személyzet ügyeire is, melynek jogos kívánságait kielégíteni szintén erdőgazdasági érdek. A dolog természetéből folyik, hogy közvetlenül főként csak az állami szolgálatban állók érdekében tehetünk lépéseket, még pedig három irányban.

Először Füzy Zoltán tagtársunknak az Erd. Lapokban fellevezt eszméje alapján azt kértük a földmivelésügyi miniszter urtól, hogy az állami erdőtisztikar gyermekeinek nevelését segélyző alap

jótéteményét, az ehhez való hozzájárulásoknak némi emelésével terjeszse ki az erdőőri személyzetre is, melynek gyermekei neveltetése körül sokszor igen nehéz viszonyokkal kell megküzdenie. Egy bizonyos hányadban a nem állami erdőőrök gyermekeinek részeltetését is kértük.

Kértük továbbá az erdőlegények és u. n. segéderdőőrök javadalmazásának kedvezőbbé tételét s örömmel jelenthetem, hogy e kérelmünk az 1909. évi állami költségvetésben már teljesült.

Végül kértük, hogy az erdőőrök nyugdíját a nyugdíjtörvény revíziója során lényegesen jobb alapon szabályozza a kormány, amennyiben a jelenlegi viszonyok valóban tarthatlanok. S nehogy e viszonyok még több évre fennálljanak, kértük a földmivélsügyi miniszter urat, tegye megfontolás tárgyává, nem lehetne-e megfelelő járadékbiztosítás útján a mostani nyugellátást kellően kiegészíteni, mely biztosítás díjtételeit az állam vállalná magára.

Áttérve alapjaink ügyére, tisztelettel jelentem, hogy az igazgató-választmány a Horváth Sándor alapítvány jutalomdíját a múlt év végén a tagok sorából érkezett ajánlatok alapján *Laitner* Elek miniszteri tanácsos urnak adományozta, azon nagy érdemei elismeréséül, amelyeket a besztercze-naszódvidéki erdők gazdasági viszonyainak gyökeres rendezése terén szerzett.

Segélyalapjainkból a múlt év végével 59 erdőtiszti és altiszti özvegynek 2362 K, 25 erdőtiszti árvának 1846 K és 20 erdőtisztnak és 6 erdőőrnek összesen 2020 K segélyt nyújtottunk.

Egyesületünk vagyona a múlt év végével 902.387·97 K volt, amely összegből 388.330·52 K esik a székház leltári értékére. A részletes adatokat illetőleg utalok a t. tagok kezei között lévő m. évi zárszámadásra s csupán a folyó évi kezelésre nézve jegyzem még meg, hogy bevételeink a mai napig 94.134·92 K-t, kiadásaink 69.040·87 K-t tettek ki.

E helyen tartom felemlitendőnek, hogy jótékony alapítványainkat a Stainer Gyula körmendí magkereskedő cég, amely már eddig is lényegesen hozzájárult alapjaink növeléséhez, ismét tetemes összeggel gyarapította, amennyiben erdőtiszti árvák segélyezésére, tehát Erzsébet királyné alapítványunk céljaira 500 K-t adományozott. Együttal az erdészeti főiskolai hallgatók tanulmányi

céljaira és az erdőéri szakiskolák legjobb tanulóinak jutalmazására 300, illetőleg 200 K-t adományozott, amelyeket rendeltetési helyükre fogunk juttatni. Az igazgató-választmány az áldozatkész cégnek tegnapi ülésében köszönetet szavazott.

Fel kell továbbá e helyen emlitenem, hogy leltári tárgyaink az elmúlt évben egy érdeemes egykori szakember, Dekret József volt beszterczebányai kincstári erdőmester olajfestésű arczképével szaporodtak, mely képet Kaán Károly tagtársunk adta kegyeletes megőrzés céljából egyesületünknek. Dekret József a mult század első felében fejtett ki Zólyom megye kincstári erdőségeiben sokoldaluan áldásos működést.

Egyesületünk tagjainak létszáma ezidőszerint 854 alapító és 1124 rendes tag, összesen 1978, ami a mult évvel szemben némi emelkedést jelent.

Tisztelettel jelentem továbbá, hogy egyesületi székházunk az elmult nyáron gyökeres tatarozásnak vettetett alá. A 10.713 K 40 f-nyi költségzsükséglet a folyó évi költségvetés keretében természetesen nem található fedezetet, azt tehát letéti számadásunkból fedeztük kölcsönképen, amely a legközelebbi években lesz visszatérítendő.

Jelentem továbbá, hogy az „Az Erdő“ című lapkiadványunk kiadóhivatali teendői nem kezeltetvén a nyomda által rendesen, azokat ezentul házilag látjuk el s e célból az egyesület személyzetét egy napidijással szaporítottuk. Kiadási többlet ebből nem származik.

Egyesületünk régi szolgája, Tuba András a mult évben nyugalomba vonulván, az igazgató-választmány részére évi 600 K kegydíjat engedélyezett s egyuttal az uj szolgát nyugdíjgénynyel alkalmazta, minek következtében a nyugdíjalapnak 30.000 K-val való növelése szükséges, amely évi 410 K-nak 35 éven át való tőkésítésével elérhető. A szolga legnagyobb nyugdíjképes járandósága 1200 K val van megállapítva.

Méltóztassék az igazgató-választmánynak erre vonatkozó határozatait jóváhagyólag tudomásul venni.

Végül az a szomorú kötelesség hárul reám, hogy a legutóbbi közgyűlés óta elhunytak — sajnos — hosszú sorozatáról tegyek jelentést. Elhunytak alapító tagjaink közül: Belházy Jenő, Bérczi

Márton, Ferencz Gyula, Frits Béla, Huszár József, Hyross Béla, Kellner György, Kern György, Lechner Gábor, Majthényi László br., Nádasdy Ferencz gr., Netsch József, Pálffy János gr., Prohaszka Lajos, Svób Sándor, Wamoscher Nándor és Zsuffa Antal.

Rendes tagjaink közül: Bakos Vilmos, Berghold Károly, Bónis Kálmán, Costan István, Czibulka Soma, Deák Géza, Felker István, Glósz Alajos, Kárpáti Lajos, Klaudiny Kálmán, Küzdy Árpád, Latinák Vilmos, Legányi Géza, Neviczky Miklós, Ónody Ferencz, Sifft Ágost, Szepesházy János, Trnovszky Márk, Urbanovszky Béla, Veress László és Zathureczky Vilmos.

Méltóztassék elhunytuk feletti részvétének a jegyzőkönyvben kifejezést adni.

Wagner Károly néhai nagynevű alelnökünk sirját az elmúlt évben is kegyeletes gondozásban részesítettük.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1908. évi december hó 13-án Budapesten tartott rendes közgyűlésének jegyzőkönyve.

Jelen voltak:

Almássy Andor, Almássy István és Arató Gyula.

Babós József, Bacsák Béla, Balaton Antal, Barsy Richárd, Becker Róbert, dr. Bedő Albert, az orsz. erd. egy. alelnöke, Bécsy Dezső, Béky Albert, Bittner Gusztáv, Bocz Géza, Bodnár Richárd, Bodor Gyula, Bogsch Árpád, Boitner Gyula, Bossányi István, Bund Károly, az orsz. erd. egy. titkára, Burdát János.

Cserny Győző, az orsz. erd. egy. segédtitkára, Csik Gyula, Csopey Kornél, Csupor István, Czékus György.

Dercsényi Kálmán, Dezsényi Jenő, Dietl Ágoston, Dezső Zsigmond, Dianovszky Pál, Doroszlai Gábor.

Ercsényi István, Esztegár Bálint.

Fehér Pál, Ferenczfi József, Fischl József, Földes János, Fuherr János.